νοντες καὶ δι' χαιρουσιν τὸν ἀνεργείρω Χριστὸν καὶ σωτῆρα μας. ὅπου εἰκονομ
πάντα πρὸς τὸ συμβεβηκὸς. ὦ φρίκη πᾶσα δόξα, πνοὴ, καὶ προσκυνήσις. σωτ
ἀνάρχω ἀπὸ πατρὸς, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ ἁγίῳ πνεύματι πα
τοπαντὸς καὶ ἀεὶ. καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας :

ΤΗ͂Ϲ ΚΥΡΙΑΚΗ͂Ϲ ΤΩ͂Ν ΜΥΡΟΦΌΡΩΝ.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Θαυμαστὴ ἔναγ καὶ ἡ παροῦσα κυριακὴ, καὶ ὄντως ἁγία ἡμέρα, προσκυνητὴ καὶ σ
βασιος. ὅπ σήμερον ἀναμιμνήσκομεθ τὸ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάθη
παθήματα. τὸ ὁποῖα ἐνθυμούμενοι κατανυττόμεθα. καὶ ὡσὰν ματικῶς ἀγαλ
λόμεθα, καὶ διαφεύγωμεν πληγὴν ἁμαρτίας. ὅπόμοιονζήτησ γὰρ τοῦ θεοῦ ἦλθεν εἰς πτ
δος θελήματικῶς τὸ σωτήριον καὶ ὅλον τὸ κόσμου καθάρσιον. ἐκατὰ δίκην
κρίματος ἐδικάσθη εἰς τὸ ξύλον ὁ ἀναμάρτητος. διὰ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. μ
μᾶς ἀνοίξῃ τὸν Παράδεισον, ὁποὺ ἔκλεισεν ἡ Εὔα καὶ Ἀδὰμ διὰ τὸ ξύλον
προσκυνοῦμεν τὸ ἅγιον πάθος τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς. νὰ μὲν ἀποθάνωμεν ποτὲ. παρ
κι τὸ πανάγιόν του ψυχὴν εἰς τὰς ἀχράντους χεῖρας τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς. καὶ
νται πρὸς ὥρας μικρὸς, καὶ τριτῇ ἐγερθήσεται εἰς πίστασιν τῆς παλιγγενεσίας καὶ κοι
ἀναστήσονται θανάτου, ἀλλὰ ὡς κοιμώμενοι καὶ διψῶντες ἀναστήσεται, θανατῶσαι
τὸν θάνατον. καταβαίνει εἰς τὸν ᾅδην ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσε τὰς ψ
χὰς ἡμῶν ἀπὸ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὸν πικρὸν κατάδικον τοῦ σκότους. καὶ ἀπὸ τὰ δέλυτα δεσ
τα λύτρωσε τὸ τυραννικὸν τοῦ ἀνθρώπου. εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀναβαίνει. ἀλλὰ πάλιν μέλ
λει ἐλθῇ μὲ δόξαν πολλὴν καὶ δυνάμιν. νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον ὅπερνα. νὰ δώσῃ
σε καθ' ὡς κατὰ τὰς πράξεις του. ὅλα δὲ τοῦτα ἤσανε κάποια παιδαγωγία πρὸς ἡ
μᾶς τοῦ παναγαθοῦ θεοῦ. καὶ ἰατρεία τῆς ψυχῆς. ἐπανάγουσα καὶ ὡσὰν πρέφουσα τὸ
παλαιὸν Ἀδὰμ πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον. ὅπ μὲ τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ. ἀνεπλάσθημεν. ἐ
σωτηρίαν καὶ ζωὴς ἐβαπτίσθημεν, καὶ μυστηρίων θείων ἐμμετέχομεν, καὶ χαρίσμα
των, ὑγείαν καὶ πνευματικὰ δῶρα λάβαμεν. καὶ μεγαλυνόμεθα τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ. καὶ
τὸ δωρεὰν χαρίσμα ἀπὸ τὸν παλαιὸν καὶ ἀμέτρητον. ἀλλὰ ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ ἱερὸ
διαγγέλιον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ φησὶν ὁ διαγγελιστὴς μάρκος. ἐλθὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ
μαθείας ἀγκυρωβουλευτὴς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς πιλάτον. καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ πιλά
τος

ως ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε. καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτη-
σεν αὐτὸν, εἰ πάλαι ἀπέθανε. καὶ ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. καὶ ἀγοράσας
σινδόνα. καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι. καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν
λελατομημένον ἐκ πέτρας. καὶ προσκύλισε λίθον μεγαν ἐπάνω αὐτοῦ. μακάριος
οὗτος ὁ Ἰωσήφ, καὶ ὄντως καλοτυχὰς. ὅτις ἦτον ἕνας ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς τοῦ Ἑβραίων. ὁπ
σημος καὶ πλούσιος, καὶ τοῦ νόμου ὑπήκοος. καὶ γνωρίμος μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ. ὁπ
δίδασκαλον ἦτον κρὸς αὐτὸν, μὲ γνῶσιν ἄδολον καὶ καθαρὰν δόξαν. δόξα τοῦ μόνου ζῶντος
δωκεν αὐτοῦ πλούτισιν ἀντάμοιψιν πίστιν καθαρὰν ὑποταγὴν καὶ δόγματοσωτῆρ
τοῦ πρέπουσαν. ὑπῆρξε εἰς τὸν πλάτον ἄφοβα. καὶ παρακαλεῖτον δόξ τοὺς ἐκεῖσε κατα δι-
κασταίτον, καὶ εἰς τὸν σταυρὸν κρεμάμενον. ὅπ τοῦ ἐχθρῶν συκοφαντούμενον. ὅπ τοὺς
μαθητὰς καὶ φίλους του καταλιμπανόμενον ὅτι ὁλοτρόπως ἐλπίασαν τὸν καιρὸν τοῦ πάθους
καὶ ἔφυγαν. μόνος ἐκεῖνος ὁ καλοτυχὰς ἰωσὴφ ὁ δόγματοσωτῆρ ἐτόλμησε.
καὶ ἦλθε πρὸς τὸν πιλάτον ἄφοβος. καὶ ἐτόλμησε. νὰ κάμῃ τοιοῦτον ὑπηρεσίαν θαυμασίαν, ἐπαινετὸν, καὶ ἀξιάγασον. καὶ δεῖ ἔβαλεν
εἰς τὸν νοῦν του ὁ Κύριος ὅτις καὶ ἀναρετὸς ἄνθρωπος. νὰ εἰπῇ ἐγὼ εἶμαι πλούσιος καὶ ἔν-
δοξος. καὶ ἐὰν ζητήσω τὸ σῶμα τοῦ κατακεκριμένου καὶ σταυρωθέντος Χριστοῦ, μὲ μισοῦσιν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλου τοῦ λαοῦ. νὰ μὲ κάμουν ὅπερ ἀναγωγοί. νὰ χάσω τὸν πλοῦτόν μου. ἀλλὰ ἀκατάφρονητον ἀπάντων. καὶ τὸν ζωὴν ἀπόδωσον δόξαν τοῦ ἀγα-
πητοῦ τοῦ Χριστοῦ, καὶ δόξαν τῆς ὁμολογίας της πίστεως. Καὶ ἐζήτησε νὰ ἐνταφιάσῃ τὸ πανά-
γιόν του σῶμα καὶ θεῖον λείψανον. ὁ δὲ πιλάτος ἐθαύμασε. πῶς ἀπέθανεν ὁ Χριστὸς τόσα
ὀλίγα ὥρας καὶ ἔκραξε μεγάλην δόξαν. ὅτι ἐθαρεῖ πῶς ἦτον ἀκόμι ζωντανὸς, ὡς καὶ τοὺς
ἄλλους ἀποδιὸ ὅλοι οἱ σταυρωμένοι ἀργοῦσαν, νὰ ξεψυχήσουσι. καὶ προσκαλεσά-
μενος τὸν ἑκατόνταρχον. τὸν ἠρώτησε. καὶ λέγωντάς του αὐτὸς, ὅτι ἀπέθανε, ὑπήκουσεν
ὁ πιλάτος. καὶ ἐχάρη. τοῦ ἰωσὴφ τὸ παράγγελμα σῶμα. ὅτι ἀθαρεῖ πῶς ἦτον ἀκόμι ζωντανὸς
αὐτάλυωεν ἡ σκληρὰ ψυχὴ τοῦ πλάτου καὶ ἔσερξεν. λοιπὸν ἀγοράσας ὁ ἰωσὴφ σίνδ-
τον πολύτιμον, καὶ σμύρναν, ἤγουν βάλσαμον. ὅστις ἦναι χρήσιμος καὶ θεῖος ἀπο-
λυπτικὸς ὅπὸ ὅλα τὰ ἀρώματα. καὶ ἔχει δύο χάρες. ἤγουν φυλάγει τὸ σῶμα ἀσίπτον
καὶ δὲν σαπίζει ποτέ. δεύτερον εἶναι τόσον κολλητικὸν, ὅπου δὲν ξεκολᾷ ὅπο τοῦ
σάρκα ἀλότε λα- τοῦτον καὶ σμύρναν καὶ ἄλοϊν ἤφερεν ὁ νικόδημος. ὅπου ἦτον καὶ αὐ-
τὸς κρυπτὸς μαθητὴς τοῦ σωτῆρος. καὶ ἦσαν αὐτὰ τὰ ἀρρώματα ἕως λίτρας ρ. κα-
θὼς λέγει ὁ διαγγελιστὴς ἰωάννης. τὰ ὁποῖα ἔχυσαν εἰς τὸ σεντόνι. Καὶ ἔθεσαν ἀπάνω ὁλό-
λαβῶς τὸ πανάγιον σῶμα. καὶ τὸ ἐτύλιξαν κατὰ τὴν τάξιν τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἔντιμως τὸ
ἐνταφίασαν. τοῦτο δὲ ἔγινεν ὅπο θείαν οἰκονομίαν καὶ φρόνησιν, νὰ βλέπουν τόσον
σταυρὸν. δόξα καὶ ἀπὸ τοῦτο οἱ φθονεροὶ Ἰουδαῖοι, νὰ λέγουσι, πῶς ἔκλεψαν τὸν
νεκρὸν οἱ ὀπαδοὶ του. καθὼς φλυαροῦσιν οἱ ἄγνωστοι δόγματα ἀπ' αὐτοὶ τὸν ἔκλεψαν,
δὲν ἐκατάθουσαν εἰς τὸν τάφο τοσοῦτον ὥραν νὰ ξεκολλήσουν τὸ σεντόνι, καὶ τὸ ἀρώματα
ἀπὸ. μαλιστα. ὁποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ξεκολλήσῃ ὡς ἔφημεν. ἀλλὰ ἐτύλιξαν δύο φο-
νὰ μὴ-